

אִמְאִי אֶתְנַגִּיד בְּעִשְׂרָה, וְאֶתְנַכִּים בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר.
 אָמַר רַבִּי אַבְאָ בְּדֹא אֶתְקַשְׁרוּ יִשְׂרָאֵל
 אַרְבַּע מֵאָה שְׁנִין. וְאָף עַל גַּב דְּאַרְבַּע מֵאָה שְׁנִין
 לֹא אֶשְׁתַּעֲבִידוּ בְּהוּ, מִכָּל מְקוֹם, הוֹאִיל וְהָוָה זְמִין
 לְאֶתְקַשְׁרָא בְּהוּ, אֶתְחַשִּׁיב עָלֶיהָ פְּאִילוּ אֶשְׁתַּעֲבִידוּ
 בְּהוּ כָּל אַרְבַּע מֵאָה שְׁנִין. בְּגִין כַּד, מְעַכְבִּין לִיה
 אַרְבַּע יוֹמִין, קְטִירָא בְּרִשׁוּתֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וּלְבַתַּר
 וְשַׁחְטוּ אוֹתוֹ כָּל קְהַל עַדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבִים.

אִמְאִי בֵּין הָעַרְבִים. בְּשַׁעֲתָא דְדִינָא תְלִיא,
 וּבְשַׁעֲתָא דְאֶתְמָסָר ^(דף ט' ע"א) מְלָה דָּא לִיה,
 עַל יְדוּי דְאַבְרָהָם, דְכָתִיב ^(בראשית טו) וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ
 לָבוֹא וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה
 גְּדוֹלָה נּוֹפֶלֶת עָלָיו. אֵימָה: כְּתָרָא חָדָא. חֲשֵׁכָה:
 כְּתָרָא אַחְרָא. גְּדוֹלָה: הָאִי דְהִיא רַבְרָבָא מְכֻלָּא.

לשון הקודש

וְשַׁחְטוּ אוֹתוֹ כָּל קְהַל עַדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל בֵּין
 הָעַרְבִים.

לְמַחַ בֵּין הָעַרְבִים? בְּשַׁעֲתָא שְׁחָדִין תְּלוּי
 וּבְשַׁעֲתָא שְׁדַבְּרָ זֶה נְמָסָר לוֹ עַל יְדוּי
 אַבְרָהָם, שְׁכָתוּב ^(בראשית טו) וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ
 לָבוֹא וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם וְהִנֵּה
 אֵימָה חֲשֵׁכָה גְּדוֹלָה נִפְלָת עָלָיו. אֵימָה –
 כְּתָרָא אַחְרָא. חֲשֵׁכָה – כְּתָרָא אַחְרָא. גְּדוֹלָה
 – זֶה הִיא הַגְּדוֹלָה מִהַכָּל. וְאָף עַל גַּב

לְמַחַ נְמָשֵׁךְ בְּעִשְׂרָה וּנְשַׁחְטוּ בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר? אָמַר רַבִּי אַבְאָ, בְּזֶה הַתְּקַשְׁרוּ
 יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְאָף עַל גַּב
 שְׁאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לֹא הִשְׁתַּעֲבִדוּ
 בָּהֶם, מִכָּל מְקוֹם, הוֹאִיל וְהָוָה עֲתִיד
 לְהַתְּקַשֵּׁר בָּהֶם, נְחָשֵׁב עָלָיו פְּאִילוּ
 הִשְׁתַּעֲבִד בָּהֶם כָּל אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִים.
 מִשּׁוּם זֶה מְעַכְבִּים אוֹתוֹ אַרְבַּעַה יָמִים
 קְשׁוּר בְּרִשׁוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כַּד

וְאָרָא עַל גַּב דְּאוּקְיָמְנָא קָרָא דָּא עַל שְׂאָר
שְׁעִבּוּדֵיהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא חֹזָה. כְּגִוּוֹנָא דָּא, (שמות
י"ז) כִּי מָחָה אֶמְחָה, אֶתֹּן מִתָּתָא, וְאֵנָּה מִעִילָא.

תָּנָא, לָא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עַד דְּאֶתְּבְּרוּ
כְּלָהוּ שְׁלִטוּנִין דְּלְעִילָא (משלשוליהון)
מִשׁוּלְטַנְיָהוּן, וְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוּתְהוֹן, וְאֶעְלוּ
לְרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֶתְקַטְּירוּ בֵּיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא כה) כִּי לִי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדִי הֵם. מָאִי טַעְמָא עֲבָדִי
הֵם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, דְּאֶפְקִית
לְהוּ מִרְשׁוּתָא אַחְרָא, וְעֲצֵלִית לֹון בְּרְשׁוּתֵי.

וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָאִי דְכְּתִיב, אַךְ בַּיּוֹם
הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבֵּיתְכֶם כִּי כָל
אוֹכֵל מִחֻמְצֵת. אֲלָא הָכִי אוּקְיָמְנָא, הָאִי שְׂאֹר,

לשון הקודש

זהו שפירוש כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם. מה הטעם עבדי הם? אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים, שהוצאתי
אותם מרשות אחרת, והכנסתים
ברשותי.

והינו שאמר רבי שמעון, מה זה
שפירוש אך ביום הראשון תשביתו
שאר מביתכם, כי כל אכל מחמצת?

שבארנו פסוק זה על שאר שעבודיהם
של ישראל, והכל היה. כמו זה כי מחה
אמחה, אתם מלמטה, ואני מלמעלה.

שנינו, לא יצאו ישראל ממצרים עד
שנשברו כל השליטים שלמעלה
(מהשתלשלותם) משליטתם, ויצאו ישראל
מרשותם, ונכנסו לרשות הקדושה
העליונה בקדוש-ברוך-הוא ונקשרו בו.

וְהָאֵי מִחֻמְצָת, דְּרָגָא חַד אֵינּוּן, וְכִלְהוּ חַד. רְשׁוּ
 אוּחְרֵי, אֵינּוּן שְׁלֻטָּנִין, דְּמִמְנָן עַל שְׂאֵר עַמִּין,
 וְקָרִינָן לְהוּ יִצְר הָרַע, רְשׁוּתָא אַחְרָא, אֵל נִכְר,
 אֱלֹהִים אַחְרִים. אוּף הָכִי, שְׂאוּר, וּמִחֻמְצָת, וְחֻמְצִין,
 וְכִלְא חַד. אָמַר קִדְשָׁא בְרִידָּהּ הוּא, כֹּל הֵינִי שְׁנִי,
 קִיּוּמְתוּ בְרְשׁוּתָא אַחְרָא, עֲבָדִין לְעַם אַחְרָא, מִכָּאן
 וְלַהֲלָאָה דְאַתּוֹן בְּנֵי חוּרִין, אֲדָּךְ בְּיוֹם הָרְאִישׁוֹן
 תְּשַׁבְּיְתוּ שְׂאוּר מִבְּתִיכֶם. כֹּל מִחֻמְצָת לֹא תֹאכְלוּ.
 וְלֹא יִרְאֶה לְךָ חֻמְצִין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הָכִי כֹּל יְמֵי שְׁתָּא נְמִי,
 אָמַי שְׁבַעַת יוֹמִין, דְּכִתִּיב שְׁבַעַת יָמִים
 שְׂאוּר לֹא יִמְצָא בְּבִתְיֶכֶם, שְׁבַעַת יָמִים, וְלֹא יִתִּיר.
 אָמַר לִיה, כֹּל זְמַנָּא דְאַתְחֵיב בְּר נֶשׁ לְאַתְחֵזָא
 גְּרַמְיָה בְּן חוּרִין, הָכִי אֲצַטְרִיד, כֹּל זְמַנָּא דְלֹא
 אַתְחֵיב לֹא אֲצַטְרִיד.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עֲבָדִים לְעַם אַחֵר. מִכָּאן וְהִלָּאָה שְׂאֵתָם
 בְּנֵי חוּרִין, אֲדָּךְ בְּיוֹם הָרְאִישׁוֹן תְּשַׁבְּיְתוּ
 שְׂאוּר מִבְּתִיכֶם. כֹּל מִחֻמְצָת לֹא תֹאכְלוּ.
 וְלֹא יִרְאֶה לְךָ חֻמְצִין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כִּךָ אֵין אִין כֹּל יְמֵי
 הַשָּׁנָה, לְמַדָּה שְׁבַעַת יָמִים, שְׁבַתוּב
 שְׁבַעַת יָמִים שְׂאוּר לֹא יִמְצָא בְּבִתְיֶכֶם,
 שְׁבַעַת יָמִים וְלֹא יוֹתֵר? אָמַר לוֹ, כֹּל זְמַן

אֵלֶּא כִּךָ בְּאַרְנוּ, שְׂאוּר זֶה וּמִחֻמְצָת זֶה
 הֵן דְּרָגָה אַחַת, וְכֹלָם אַחַד. רְשׁוּת
 אַחֲרוֹת, אוּתָם שְׁלִיטִים הַמְּמַנִּים עַל
 שְׂאֵר עַמִּים, וְקוֹרְאִים לְהֵם יִצְר הָרַע,
 רְשׁוּת אַחֲרַת, אֵל נִכְר, אֱלֹהִים אַחְרִים
 – אִף כִּךָ שְׂאוּר וּמִחֻמְצָת וְחֻמְצִין וְהַכֹּל
 אַחֵר. אָמַר הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֹּל
 הַשָּׁנִים הִלְלוּ עַמְדָתְם בְּרְשׁוּת אַחֲרַת,

לְמַלְכָא דְעֵבֶד לְחַד בַּר נָשׁ רֹפִינֹוס, כָּל אֵינֹון
 יוֹמִין דְסָלִיק לְתַאי בְרַגָא, חֲדַי, וְלָבִישׁ
 לְבוּשֵׁי יָקָר, לְבַתָר לָא אַצְטְרִיד. לְשִׁתָּא אַחְרָא
 נְטִיר אֵינֹון יוֹמִין דְסָלִיק לְיָקִירוּ דָא, וְלָבִישׁ אֵינֹון
 לְבוּשֵׁין, וְכֵן בְּכָל שִׁתָּא וְשִׁתָּא. כְּהַאי גְוֹנָא יִשְׂרָאֵל,
 כְּתִיב, שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֹר לֹא יִמְצָא, דְאֵינֹון יוֹמִי
 חֲדוּוּתָא, יוֹמִין דְסָלִיקוּ לְיָקָרָא דָא, וְנִפְקוּ
 מִשְׁעֶבֶדָא אַחְרָא. וּבְגִין כֵּן, נְטִרִין בְּכָל שִׁתָּא
 וְשִׁתָּא, יוֹמִין דְסָלִיקוּ לְתַאי יָקָר, וְנִפְקוּ מִרְשׁוּתָא
 אַחְרָא, וְעָאלוּ בְרִשׁוּתָא קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב,
 שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַצַּת כְּתִיב, כְּמָה דְאֵת אָמַר,
 (יחזקאל א') **מֵרֵאֵת אֱלֹהִים. וְלָמָּה אֶתְקַרִי**
מַצַּת. דִּינָא. דִּינָא קַדִּישָׁא. דִּינָא דְאֵתְאֶחְרָא

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

יִמְצָא, שֶׁהֵם יְמֵי שְׂמֵחָה, יָמִים שְׁעָלוּ
 לְכְבוֹד זֶה וְנִצְאוּ מִשְׁעֶבֶד אַחֵר, וְלָכֵן
 שׁוֹמְרִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה אֵת הַיָּמִים
 שְׁעָלוּ לְכְבוֹד הַזֶּה, וְנִצְאוּ מִרְשׁוֹת אַחֲרַת
 וְנִכְנְסוּ בְרִשׁוֹת הַקְּדוּשָׁה. וְעַל זֶה כְּתוּב
 שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכְלוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַצַּת כְּתוּב, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר מֵרֵאֵת אֱלֹהִים. וְלָמָּה נִקְרָאוּ
מַצַּת? דִּין, דִּין קְדוּשָׁה, דִּין שְׁנַאֲחוּ בְּשֵׁם

שְׁהַתְחִיב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ בֵּן
 חוֹרִין – כִּף צְרִידָה. כָּל זְמַן שְׁלֹא הִתְחִיב
 – לֹא צְרִידָה.

לְמַלְךְ שְׁעָשָׂה אָדָם אַחַד קַצִּין. כָּל אוֹתָם
 יָמִים שְׁעָלָה לְדְרָגָה זֹו שְׂמַח, וְלָבִישׁ בְּגָדֵי
 כְבוֹד. אַחֵר כִּף לֹא צְרִידָה. לְשָׁנָה אַחֲרַת
 שׁוֹמֵר אוֹתָם יָמִים שְׁעָלָה לְכְבוֹד זֶה,
 וְלֹבֵשׁ אוֹתָם בְּגָדִים, וְכִף כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה.
 כִּף יִשְׂרָאֵל, כְּתוּב שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֹר לֹא

בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. דִּינָא דְלֹא הָוֵה תְּקִיפָא כָּל הַהוּא
 זְמַנָּא בְּגוּוֹיֵיהוּ דִּישְׂרָאֵל, דְּהָא קִיּוּמָא סִיְהָרָא
 בְּפִגְמֻתָּא. וְעַל דְּקִיּוּמָא סִיְהָרָא בְּפִגְמֻתָּא, (דברים
 טז) לָחֶם עֵינִי כְּתִיב.

מָא טַעְמָא קִיּוּמָא בְּפִגְמֻתָּא. בְּגִין דְּלֹא
 אֶתְפָּרְעוּ, וְלֹא אֶתְנַלְיָא הָא אֶת קְדִישָׁא.
 גְּזִירִין הוּוּ וְלֹא אֶתְפָּרְעוּ, אִימְתִי אֶתְפָּרְעוּ, בְּשַׁעְתָּא
 דְּכְתִיב, (שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ,
 וְאִף עַל גַּב דְּאִזְקוּמָנָא הָא קָרָא בְּמִלָּה אַחְרָא,
 כִּלְא הָוֵה וַיֵּאוֹת.

וְאִי תִימָא דְבִימֵי יְהוֹשֻׁעַ אֶתְפָּרְעוּ. לָאוּ הָכִי, אֶלָּא
 אִינּוֹן דְּכְתִיב, (יהושע ה) וְכָל הָעָם הִילּוּדִים
 בְּמַדְבָּר בְּדֶרֶךְ וְגו', בְּתַר דְּאֶתְפָּרְעוּ, אָמַר קְדִישָׁא
 בְּרִידָא הוּא, בְּקַדְמִיתָא אַכְלִתוֹן מִעֻזָּת, דְּקִיּוּמָא
 סִיְהָרָא בְּפִגְמֻתָּא, וְאִקְרִי לָחֶם עֵינִי, מִפְּאֵן וְלִהְלֵאָה

 לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

בְּשַׁעֲהַ שְׁפָתוֹב (שמות טו) שָׁם שָׁם לֹו חֶק
 וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ. וְאִף עַל גַּב שְׁבָאֲרָנוּ
 פְּסוּק זֶה בְּדָבָר אַחֵר – הַכֹּל הָיָה וְרָאוּ.
 וְאִם תֵּאמַר שְׁנַפְרְעוּ בִימֵי יְהוֹשֻׁעַ – לֹא
 כִּד, אֶלָּא אוֹתָם שְׁפָתוֹב (יהושע ה) וְכָל
 הָעָם הִילּוּדִים בְּמַדְבָּר בְּדֶרֶךְ וְגו'. אַחֵר
 שְׁנַפְרְעוּ, אָמַר הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא,

הַקּוֹדֵשׁ, דִּין שְׁלֵא הָיָה קָשָׁה כָּל אוֹתוֹ
 זְמַן בְּתוֹךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁהָרֵי הִלְבְּנָה עוֹמְדָת
 בְּפָגָם, וְעַל שְׁעוֹמְדָת הִלְבְּנָה בְּפִגְמֻתָּהּ
 כְּתוֹב לָחֶם עֵינִי.

מָה הַטַּעַם עוֹמְדָת בְּפָגָם? מִשּׁוּם שְׁלֵא
 נִפְרְעוּ וְלֹא הִתְנַלְּהָ אוֹת הַבְּרִית הַקּוֹדֵשׁ.
 מֵהוּלָּים הָיוּ וְלֹא נִפְרְעוּ. מִתִּי נִפְרְעוּ?

הַאִי לֶחֶם מֵאַתֶּר אַחֲרָא לְהוּי. מָאִי הוּא. דְּכַתְיב,
 (שמות טז) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לֹא מִן
 סִיחָרָא כִּי־הוּא זְמַנָּא, אֲלָא מִן הַשָּׁמַיִם מִמּוֹשׁ, כְּמָה
 דְּכַתְיב, (בראשית כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

יִשְׂרָאֵל קְדִישׁוֹן, נְטָרִין אֵינּוֹן יוֹמִין דְּעָאֲלוּ
 תַּחֲזוֹת גְּדַפּוּי דְּשִׁכְנִיתָא, וְנְטָרִין הֵהוּא
 נִהְמָא דְּאֲתִיָּא מִסְטָרָהָא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות כג)
 אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר וְגו', וְכַתְיב וּשְׁמַרְתֶּם אֶת
 הַמִּצּוֹת. מַהוּ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת. כְּמָה דְּאֲתִיָּא
 אָמַר, (שמות יט) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי. וְכֹלָא בְּחַד
 דְּרַגְנָא סְלִקָּא וְאֲתִיָּאֲחַד.

וְאִי תִּימָא מִשָּׁה הֵיךְ לֹא פָרַע לְהוּי. אֲלָא, בְּגִין
 דְּלֹא יִתְעַכְּבוּן יִשְׂרָאֵל תַּמָּן עַד דִּיתְסִיאוּ, וְעַל
 דָּא כְּתִיב, (דברים טז) שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עֲלִיו מִצּוֹת

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁנַכְנְסוּ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה, וְשׁוֹמְרִים
 אוֹתוֹ לֶחֶם שִׁבְעָא מִצְדָּה, וְעַל זֶה כְּתוּב
 אֶת חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר וְגו', וְכַתּוּב
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמִּצּוֹת. מַה זֶה וּשְׁמַרְתֶּם
 אֶת הַמִּצּוֹת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ט)
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי, וְהַכֹּל בְּדְרַגְנָה אַחַת
 עוֹלָה וְנֶאֱחָז.

וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ מִשָּׁה לֹא פָרַע אוֹתְכֶם?
 אֲלָא כְּדִי שְׁלֵא יִתְעַכְּבוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל עַד

בְּהַתְחַלָּה אֲכַלְתֶּם מִצּוֹת, כְּשַׁעְמָדָה
 הַלְבָּנָה בְּפִגְמִיתָהּ, וְנִקְרָא לֶחֶם עֲנִי
 מִכָּאֵן וְהִלָּאָה לֶחֶם זֶה יִהְיֶה מִמְקוֹם
 אַחֵר. מַה הוּא? שְׁכַתּוּב (שמות טז) הִנְנִי
 מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. לֹא
 מִהַלְבָּנָה כְּמוֹ אוֹתוֹ זְמַן, אֲלָא מִן הַשָּׁמַיִם
 מִמּוֹשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים
 מִטַּל הַשָּׁמַיִם.

וְיִשְׂרָאֵל הַקּוּדוּשִׁים שׁוֹמְרִים אוֹתְכֶם יָמִים

לָחֶם עֵינִי. מָאֵי טַעְמָא לָחֶם (דף מ' ע"ב) עֵינִי, מִשּׁוּם כִּי
בְחַפְזוֹן יֵצֵאת וְגו' וּכְתִיב וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֶה.

תָּא חַיִּי, כִּד עָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, עָאֵלוּ גְזִירִין
וְאִתְפְּרְעוּ. וּמַה כְּתִיב, (דברים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְמַסְכֶּנֶת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם. מָאֵי בְמַסְכֶּנֶת. לָחֶם
עֵינִי. אֲמַאי אֶקְרִי לָחֶם עֵינִי. מִשּׁוּם דְּקַיִמָא
סִיחָרָא בְּפִגְמוֹתָא, וְלֹא מִתְבָּרְכָא מִשְׁמֵשָׂא, וְלֹא
מִתְנַהֲרָא מִן שְׁמֵשָׂא, כְּמַה דְּאֵתְ אָמַר, (דברי הימים א
כט) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ, וְלֹא אִתְנַהֲרָא (מִכָּל)
מִיּוֹבְלָא. מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּלֹא אִתְפְּרְעוּ. אֲבָל
הָכָא, דְּאִתְגְּזְרוּ יִשְׂרָאֵל וְאִתְפְּרְעוּ, לֹא תַחֲסֵר כָּל
בָּהּ כְּתִיב, וְעַל דָּא לֹא בְמַסְכֶּנֶת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם.
מָאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּלֹא תַחֲסֵר כ"ל בָּהּ, כְּמַה
דְּחָסְרוּ לִיהּ בְּמַצְרִים.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּפִגְמוֹתָהּ וְלֹא מִתְבָּרְכַת מִן הַשְּׁמֵשׁ,
וְלֹא מוֹאֲרַת מִן הַשְּׁמֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ, וְלֹא מוֹאֲרַת (מִכָּל)
מִיּוֹבְלָל. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִפְרְעוּ.
אֲבָל כָּאֵן שֶׁנִּמְלֹאוּ יִשְׂרָאֵל וְנִפְרְעוּ, לֹא
תַחֲסֵר כָּל בָּהּ כְּתוּב, וְעַל זֶה לֹא
בְּמַסְכֶּנֶת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם. מַה הַטַּעַם?
מִשּׁוּם שֶׁלֹּא תַחֲסֵר כ"ל בָּהּ. כְּמוֹ שֶׁחָסְרוּ
לָהּ בְּמַצְרַיִם.

שִׁיתְרַפְּאוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב שֶׁבַעַת יָמִים
תֹּאכַל עֲלֵיו מַעוֹת לָחֶם עֵינִי. מַה הַטַּעַם
לָחֶם עֵינִי? מִשּׁוּם כִּי בְחַפְזוֹן יֵצֵאת וְגו',
וּכְתוּב וְלֹא יָכֻלוּ לְהִתְמַהֵמֶה.

כֵּא רְאֵה, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ,
נִכְנְסוּ מֵהוֹלִים וְנִפְרְעוּ, וּמַה כְּתוּב? (דברים
ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְכֶּנֶת תֹּאכַל בָּהּ
לָחֶם. מַה זֶה בְּמַסְכֶּנֶת? לָחֶם עֵינִי. לְמַה
נִקְרָא לָחֶם עֵינִי? מִשּׁוּם שֶׁהִלְבְּנָה עוֹמְדַת

וּבְכָל שֶׁתָּא וְשֶׁתָּא דּוּכְרָנָא דְמַצְרִים קָא עֲבָדִי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲכִלִי, וְלֹא אֶשְׁתַּעֵי מִדְרֵי דְרִין.
 וּבְגִין דְלֹא אֶתְפָּרְעוּ הָכָא בְּמַצְרִים, חֲסְרוּ לִיה לְהֵאִי
 כָּל, וְקִימָא סִיחָרָא בְּפִגְמוּתָא, וְאֶקְרִי לָחֶם עֵנִי,
 עֵנִי: כְּתַרְגוּמוֹ מִסְכְּנוֹת. וּמֵאִי דְאֶכְלוּ לִיה תַּמָּן
 בְּאַרְעָא, בְּגִין דּוּכְרָנָא דְמַצְרִים הָוָה, וְהֵאִי לְדְרֵי
 דְרִין, וְלִזְמַנָּא דְאֶתִי כְּתִיב, ^(ישעיה ס) לֹא יָבֵא עוֹד
 שְׁמִשְׁךָ וִירַחֲךָ וְגו'.

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּתִיב בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַזֶּה
 וַיִּקְחוּ לָחֶם וְגו', וְכְתִיב ^(ויקרא כג) אַךְ בְּעֵשׂוֹר
 לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים הוּא, אֶשְׁתַּמַּע
 כְּמָה דְאֶתְמַר, דְּכְתִיב בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַזֶּה. מָאִי קָא
 מִזִּירִי. אֶלָּא בְּעֵשׂוֹר, מְלָה דָּא בְּעֵשׂוֹר תִּלְיָא. לַחֲדָשׁ
 הַזֶּה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה מִיבְעִי לִיה. אֶלָּא, כִּד אָתָּא
 נִימוּסָא לְהֵאִי דְרָנָא, כְּתִיב לַחֲדָשׁ הַזֶּה דִּיקָא.

לשון הקודש

כְּתוּב ^(ישעיה ס) לֹא יָבֵא עוֹד שְׁמִשְׁךָ וִירַחֲךָ
 וְגו'.

שְׁנִינּוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב בְּעֵשׂוֹר
 לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָחֶם וְגו'. וְכְתוּב אַךְ
 בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכַּפּוּרִים
 הוּא. נִשְׁמַע כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר, שְׁכַתוּב בְּעֵשׂוֹר
 לַחֲדָשׁ הַזֶּה. מַה זֶה אוֹמְרָא? אֶלָּא בְּעֵשׂוֹר,
 דְּכַר זֶה תִּלְוִי בְּעֵשׂוֹר. לַחֲדָשׁ הַזֶּה?

וּבְכָל שְׁנָה וְשְׁנָה עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל זְכוּרִין
 שְׁל מַצְרִים וְאֲכִלִים, וְלֹא מִתְפַּלֵּה מִדְרֵי
 דוֹרוֹת. וּמִשׁוּם שְׁלֹא נִפְרְעוּ כָּאֵן
 בְּמַצְרִים, חֲסְרוּ אוֹתוֹ, אֶת הַכֹּל הַזֶּה,
 וְהִלְבְּנָה עוֹמְדָת בְּפִגְמוּתוֹ. וְנִקְרְאָת לָחֶם
 עֵנִי כְּתַרְגוּמוֹ מִסְכְּנוֹת. וּמַה שְׁאֶכְלוּ
 אוֹתוֹ שָׁם בְּאַרְץ, זֶה הַזֶּה בְּשִׁבִיל זְכוּרִין
 מַצְרִים, וְזֶה לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלַעֲתִיד לְבֵא

וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית אָבוֹת שָׂה לְבֵית. (שמות)
 (ב) תָּנָא תִּלְת קִשְׁרִין אֵינוּן, בְּכוֹר בְּהֵמָה,
 בְּכוֹר הַשֶּׁבִי, בְּכוֹר הַשְּׂפָחָה. (דְּתִלְת קִשְׁרִין) דְּכָל שָׂאָר
 מִתְקִשְׁרֵי בְּהוּ בְּאֵלִין תִּלְת גְּוֹנֵי דְלַעֲיָלָא. וּבְהֵאֵי
 דְאַתְקִרֵי צֵאן, אֶתְקִשֵׁר כֹּלָא, וְכֹלָא כָּלִיל בְּצֵאן,
 אֶתְקִשֵׁר צֵאן בְּצֵאן, וְלֹא יָכִיל לְאַתְפָּרְשָׂא מִקְטִירוֹי,
 וּבְהֵאֵי כְּלָהוּ אֶתְקִשְׁרוּ, וְעַל דָּא פְּתִיב, וְהָיָה לָכֶם
 לְמִשְׁמֶרֶת, קְטִירוֹ לִיהַּ בְּקְטִירוֹתָא, וְיֵהֵא אֶתְמָסָר
 בִּידִיכוֹן בְּרִשׁוֹתְכוֹן, עַד דְּתִנְכְּסוּ לִיהַּ, וְתַעֲבִדוּן בִּיהַּ
 דִּינָא, וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי כְּתִיב (ישעיה טו) מִי זֶה בָּא
 מֵאֲדוֹם. וּכְתִיב, (ישעיה לד) כִּי זָבַח לִי בְּבַצְרָה. וּכְתִיב,
 (זכריה יד) וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד.

לשון הקודש

בצאן, ולא יכול להפרד מקשריו, ובה
 בלם נקשרו. ועל זה פתוב והיה לכם
 למשמרת. קשרו אותו בקשר, ויהיה
 מסור בידכם ברשותכם עד שתשחטו
 אותו ותעשו בו דין. ולעתיד לבא פתוב
 (ישעיה טו) מי זה בא מאדום. וכתוב כי זבח
 לה' בבצרה. וכתוב (זכריה יד) והיה ה'
 למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה'
 אחד ושמו אחד.

בתדש הנה היה צריך (לכתוב) אלא כשבא
 המנהג לדרגה הזו, פתוב לתדש הנה
 דוקא.

ויקחו להם שיה לבית אבת שיה לבית.
 שנינו, שלשה קשרים הם: בכור בהמה,
 בכור השבי, בכור השפחה. ושלושה קשרים
 שכל השאר נקשרים בשלושת הגונים
 הללו של מעלה. ובה שנקרא צאן הכל
 נקשר, והכל כלול בצאן. נקשר צאן

רעיא מהימנא

וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצִקּוֹ טָרָם יַחְמִין וְגו'. (שמות יב) כ"ה
 פְּקוּדָא דָא, לְבָעַר חֲמִין. דְּהָא פְּקוּדָא דָא,
 אֶתְמַסֵּר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצִקּוֹ טָרָם
 יַחְמִין. וּכְתִיב שָׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתְיֹכֶם, וְהָא
 אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיא, וְרוּא אוֹקְיִמְנָא, בֵּין חֲמִין וּמִצְה
 דְכַמָּה דוּכְתִי, דָא יַעַר רַע, וְדָא יַעַר טוֹב.

כ"ו פְּקוּדָא בְּתַר דָא, לְסֵפֶר בְּשִׁבְחָא דִּי־עִיָּאת
 מְצָרִים, דְּאִיהוּ חֵינְבָא עַל פִּר נָש, לְאִשְׁתְּעִי
 בְּהַאי שְׁבַחָא לְעֵלְמִין. חָכִי אוֹקְיִמְנָא, פֶּל פִּר נָש
 דְּאִשְׁתְּעִי בִּיעִיָּאת מְצָרִים, וּבְהַתְּוָא סְפוּר חֲדִי
 בְּחֻדְוָה, זְמִין אִיהוּ לְמַחְדִּי בְּשִׁכְיִנְתָּא לְעֵלְמָא דְּאִתִּי
 דְּהוּא חֲדוּ מְכַלָּא, דְּהַאי אִיהוּ פִּר נָש דְּחֲדִי בְּמַרְיָה,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדִי בְּהַתְּוָא סְפוּר.

לשון הקודש

רעיא מהימנא

יעיאת מצרים, שהיא חובה על בן אדם
 לדבר בשבח זה לעולמים. כך בארנו,
 כל אדם שמדבר ביעיאת מצרים
 ובאותו ספור שמח בשמחה, עתיד הוא
 לשמח בשכינה בעולם הבא שהוא
 שמחת הפל, שהרי הוא אדם שמח
 בארנו, והקדוש ברוך הוא שמח באותו
 ספור.

וַיֵּשֶׂא הָעַם אֶת בְּצִקּוֹ טָרָם יַחְמִין וְגו'.
 כ"ה - מצוה זו לבער חמין, שהרי מצוה
 זו נמסרה לישראל, וישא העם את
 בצקו טרם יחמין, וכתוב שאר לא ימצא
 בבתיכם, והרי פרשה החברים, והסוד
 בארנו, בין חמין ומצה של כמה
 מקומות, זה יער רע, וזה יער טוב.
 כ"ו - מצוה אחר זו לספר בשבח

בִּיה שַׁעֲתָא, פְּנִישׁ קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְכָל פְּמִלְיָא
 דִּילִיה, וְאָמַר לוֹן, זִילוּ וּשְׁמְעוּ סְפוּרָא
 דְשַׁבְתָּא דִּילִי, דְקָא מִשְׁתַּעֵי בְּנִי, וְחֲדָאן בְּפוּרְקָנִי.
 כְּדִין כְּלָהוּ מִתְּפַנְשִׁין, וְאַתְיִין וּמִתְּחַבְּרִין בְּחֲדִייהוּ
 דִּישְׂרָאֵל, וּשְׁמְעוּ סְפוּרָא דְשַׁבְתָּא, דְקָא חֲדָאן
 בְּחֲדוּא דְפוּרְקָנָא דְמַרְיָהוֹן, כְּדִין אַתְיִין וְאוּדָן לִיה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, עַל כָּל אֵינוֹן נִסִּין וְגִבּוּרָן
 וְאוּדָאן לִיה עַל עַמָּא קְדִישָׁא דְאִית לִיה בְּאַרְעָא,
 דְחֲדָאן בְּחֲדוּהָ דְפוּרְקָנָא דְמַאֲרִיהוֹן.

כְּדִין אַתּוּסְפָּה לִיה חִילָא וְגִבּוּרְתָּא לְעִילָא, וַיִּשְׂרָאֵל
 בְּחַהוּא סְפוּרָא יַחְבִּי חִילָא לְמַאֲרִיהוֹן,
 כְּמִלְכָּא, דְאַתּוּסְפָּה חִילָא וְגִבּוּרְתָּא, כַּד מִשְׁבַּחִין
 גְּבוּרְתֵיהָ, וְאוּדָן לִיה, וְכְלָהוּ דְחֲלִין מְקַמִּיהָ,
 וְאַסְתַּלַּק יְקַרְיָה עַל כְּלָהוּ. וּבְגִין כַּד, אִית לְשַׁבְתָּא
 וְלֹא שְׁתַּעֵי בְּסְפוּרָא דָּא (דף מ"א ע"א) כְּמָה דְאַתְמַר.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

כָּל אוֹתָם נִסִּים וְגִבּוּרוֹת, וּמוֹדִים לוֹ עַל
 הָעַם הַקְּדוֹשׁ שֵׁישׁ לוֹ בְּאַרְצָן שְׁשֻׁמְחִים
 בְּשִׁמְחַת הַגְּאֻלָּה שֶׁל אֲדוֹנָם.
 אֲזִי מִתּוֹסֵף לוֹ כַּחַ וְגִבּוּרָה לְמַעֲלָה,
 וַיִּשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ סְפוּרָא נוֹתֵנִים כַּחַ
 לְרַבּוֹנָם, כְּמוֹ מֶלֶךְ שְׁמוּסִיף כַּחַ וְגִבּוּרָה
 בְּשִׁשְׁשֻׁבְחִים גְּבוּרָתוֹ וּמוֹדִים לוֹ, וְכֻלָּם
 פּוֹחֲדִים מִפְּנֵיו, וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עַל כֻּלָּם.

בְּאוֹתָהּ שַׁעֲהָ בּוֹנִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְכָל הַפְּמִלְיָא שְׁלוֹ, וְאָמַר לָהֶם: לְכוּ
 וְתִשְׁמְעוּ אֶת סְפוּרָא הַשַּׁבָּת שְׁלִי
 שְׁמִדְבָרִים הַבְּנִים שְׁלִי וּשְׁמִחִים
 בְּגֻאֲלָתִי. אֲזִי כֻלָּם מִתְּפַנְסִים, וּבָאִים
 וּמִתְּחַבְּרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹמְעִים סְפוּרָא
 הַשַּׁבָּת שְׁשֻׁמְחִים בְּחֲדוֹת גְּאֻלָּת אֲדוֹנָם.
 אֲזִי בָאִים וּמוֹדִים לְקְדוּשַׁת-בְּרוּךְ-הוּא עַל

בְּגוֹוְנָא דָא, חוֹבָה אִיהוּ עַל בַּר נֶשׁ, לְאַשְׁתְּעֵי תְדִיר
 קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְפָרְסוּמֵי נִיסָא בְּכָל אֵינוֹן
 נִיסִין דְּעֵבֵד.

וְאִי תִימָא, אִמְאֵי אִיהוּ חוֹבָתָא, וְהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא יָדַע פְּלָא, כָּל מַה דְּתוֹת, וַיְיָהוּי לְבַתָּר
 דְּנָא, אִמְאֵי פְּרִסוּמָא דָא קָמִיה, עַל מַה דְּאִיהוּ
 עֵבֵד, וְאִיהוּ יָדַע. אֶלָּא וְדָאֵי אֲעֵטְרִיךְ בַּר נֶשׁ
 לְפָרְסוּמֵי נִיסָא, וּלְאַשְׁתְּעֵי קָמִיה בְּכָל מַה דְּאִיהוּ
 עֵבֵד, בְּגִין דְּאֵינוֹן מַלְיִן סְלִקוֹן, וְכָל פְּמִלְיָא דְּלַעֲלָא
 מִתְּפַנְשִׁין, וְחִמָּאן לֹזֵן, וְאוֹדָאן בְּלָהוּ לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְאַסְתִּלַּק יְקָרִיה עַל־יָהוּ עֵילָא וְתַתָּא.

בְּגוֹוְנָא דָא, מָאן דְּאַשְׁתְּעֵי וּמְפָרְט חֲטָאֵי עַל כָּל
 מַה דְּעֵבֵד, אִי תִימָא לְמָאֵי אֲעֵטְרִיךְ.
 אֶלָּא מְקַטְרָנָא קָאִים תְּדִיר קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,

לשון הקודש

יודע? אלא ונדאי צריך אדם לפרסם את
 הַנֶּשׁ וּלְדַבֵּר לְפָנָיו בְּכָל מַה שֶׁהוּא עֹשֶׂה,
 מְשׁוּם שְׂאוֹתֶם דְּבָרִים עוֹלִים, וְכָל
 הַפְּמִלְיָא שְׁלַמְעֵלָה מִתְּפַנְסָת, וְרוֹאִים
 אוֹתָם וּמוֹדִים כָּלָם לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּמִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.
 כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְדַבֵּר וּמְפָרְט חֲטָאֵי עַל
 כָּל מַה שֶׁעֹשֶׂה, אִם תֹּאמַר לְשֵׁם מַה
 צְרִיךְ? אֶלָּא הַמְקַטְרָג עוֹמֵד תָּמִיד לְפָנָי

וְלִכְּן יֵשׁ לְשִׁבְתָּ וּלְדַבֵּר בְּסִפּוּר זֶה כְּמוֹ
 שְׁנֹאמֵר. כְּמוֹ זֶה חוֹבָה עַל בֶּן אָדָם
 לְדַבֵּר תָּמִיד לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וּלְפָרְסֵם אֶת הַנֶּשׁ בְּכָל אוֹתָם נִסִּים
 שֶׁעֹשֶׂה.

וְאִם תֹּאמַר, לְמַה זֶה חוֹבָה, וְהָרִי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע הַכֹּל, כָּל מַה
 שֶׁהִיָּה וְשִׁיְהִיָּה לְאַחַר מִכּוֹן, מֵדוּעַ פְּרִסוּם
 זֶה לְפָנָיו, עַל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, וְהוּא

בְּגִין לְאַשְׁתַּעֵי וּלְמַתְבַּע חוּבֵי בְּנֵי נָשָׂא, וּלְמַתְבַּע
עַלִּיהוֹן דִּינָא. בֵּינּוֹן דְּאַקְדִּים בַּר נָשׁ, וּמְפָרִיט חֲטָאוֹי,
כָּל חַד וְחַד, לֹא אֲשַׁאִיר פְּטָרָא דְפוּמָא לְהַהוּא
מְקַטְרָגָא, וְלֹא יָכִיל לְמַתְבַּע עָלֵיהּ דִּינָא. דִּהָא
תְּדִיר תְּבַע דִּינָא בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר מִשְׁתַּעֵי
וּמְקַטְרַג פְּלוּנֵי עֶבֶד כְּךָ. וְעַל דָּא, אֲעִטְרִיךְ לִיה
לְבַר נָשׁ לְאַקְדָּמָא, וּלְפָרֵט חֲטָאוֹי.

בֵּינּוֹן דְּמְקַטְרָגָא חָמֵי דָּא, לִית לִיה פְּטָרָא דְפוּמָא
עָלֵיהּ, וּכְדִין אֲתַפְרֵשׁ מִנִּיהּ מְכַל וְכַל. אִי תְּב
בְּתִיבְתָא יְאוּת, וְאִי לָאו, הָא מְקַטְרָגָא אֲשַׁתְּכַח
עָלֵיהּ, וְאָמַר פְּלוּנֵי דְאַתָּא לְקַמְךָ בְּתוּקְפָא דְאַפִּין,
בָּעִיט בְּמַרְיָה, חוּבוֹי כְּךָ וְכְךָ. עַל דָּא יְאוּת
לְאַזְדַּהֲרָא בַר נָשׁ בְּכָל הַיְי, בְּגִין דִּישְׁתְּכַח עֶבְדָּא
מְהִימְנָא קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

בֵּינּוֹן שֶׁמְקַטְרַג רוֹאֵה אֶת זֶה, אֵין לוֹ
עָלָיו פְּתֻחוֹן פֶּה, וְאִזּוּ נִפְרַד מִפְּנֵי מְכַל
וְכַל. אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה – יִפֶּה, וְאִם לֹא
– הָרִי הַמְקַטְרַג נִמְצָא עָלָיו וְאָמַר:
פְּלוּנֵי שָׂבָא לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת פָּנִים, בָּעִט
בְּאַדְוֵנוֹ, חֲטָאוֹי כְּךָ וְכְךָ. עַל זֶה יִפֶּה
שִׁיזְהַר הָאָדָם בְּכָל אֵלֶּה, כְּדֵי שִׁמְעָא
עֶבֶד נְאֻמָּן לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי לְדַבֵּר וּלְתַבַּע
חֲטָאֵי בְּנֵי אָדָם וּלְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם דִּין. בֵּינּוֹן
שְׂמַקְדִּים אָדָם וּמְפָרֵט אֶת חֲטָאוֹי כָּל
אַחַד וְאַחַד, אֵינֵנו מְשַׁאִיר פְּתֻחוֹן פֶּה
לְאוֹתוֹ מְקַטְרַג, וְלֹא יָכוֹל לְבַקֵּשׁ עָלָיו
דִּין, שֶׁהָרִי תָמִיד תּוֹבַע דִּין בְּתַחֲלָה,
וְאַחַר כֵּן מְדַבֵּר וּמְקַטְרַג שְׁפְלוּנֵי עֲשֵׂה
כְּךָ. וְלָכֵן עָרִיךְ לְאָדָם לְהַקְדִּים וּלְפָרֵט
חֲטָאוֹי.

כ"ז פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְאֵכּוּל מִצֵּה בְּפִסַּח, בְּגִין
 דְּאִיהוּ דְּוִכְרָנָא לְדָרֵי דְרִין, עַל רָזָא
 דְּמִהִימְנוּתָא. וְהָא אוֹקְמוּהּ, דִּישְׂרָאֵל נִפְקוּ בְּהָהוּא
 זְמַנָּא מִרָזָא דְּטַעֲוּוֹן אַחֲרָן, וְעָאֵלוּ בְּרָזָא
 דְּמִהִימְנוּתָא. וְהָא אוֹקְמוּהּ רָזָא דְנָא בְּכַמָּה דְּוִכְתֵּי.
 וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח
 וְגו'. (שמות יב) כ"ח פְּקוּדָא דָּא, לְמִשְׁחַט
 פֶּסַח בֵּין הָעֲרָבִים, בִּי"ד בְּנִיסָן, דְּוִכְרָנָא דְּהָהוּא
 פֶּסַח דְּמִצְרַיִם. וְדָא אִיהוּ חוֹבְתָא עַל כֹּלָא, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, וְשַׁחֲטוּ אוֹתוֹ כָּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל
 בֵּין הָעֲרָבִים.

פֶּסַח דָּא, אֲצַטְרִיד לְמִהוּי נָטִיר, מִעֲשָׂרָה יוֹמִין
 וְלַהֲלָאָה, דְּכְתִיב בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ
 לָהֶם וְגו'. מָאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּהָא כִּדִּין שְׂרִיאַת
 סִיחָרָא לְאַנְחָרָא, מִעֲשָׂרָה יוֹמִין וְלַהֲלָאָה, עַד

לשון הקודש

כ"ז - מצוה אחר זו לאכול מצה בפסח, משום שהוא זכרון לדורי דורות על סוד האמונה, והרי פרשה, שישראל יצאו באותו זמן מסוד של אלילים אחרים, ונכנסו בסוד האמונה, והרי בארו את הסוד הזה בכמה מקומות. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח וְגו'. כ"ח - מצוה זו לשחט פסח בֵּין הָעֲרָבִים בִּי"ד בְּנִיסָן, זְכָרוֹן לְאוֹתוֹ פֶּסַח מִצְרַיִם, וְזוֹהִי חוֹבָה עַל כֹּלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְשַׁחֲטוּ אוֹתוֹ כָּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרָבִים. פֶּסַח זֶה צְרִיד לְהִיּוֹת שְׁמוֹר מִעֲשָׂרָה יָמִים וְלַהֲלָאָה, שְׁכַתּוּב בְּעֵשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם וְגו'. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהִרִי אֲז מִתְחִילָה הִלְבְּנָה לְהָאִיר מִעֲשָׂרָה

דְּאַשְׁתְּלִים בְּחַמְיִסְר. וְאַרְבִּיסְר דְּלִיהוּי נְכִים,
בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא תְּלִיא עַל עֲלָמָא.

רְזָא דָא, לְאַעְפְּרָא זִוְהַמָּא, מְקַמֵּי בְרִית קְדִישָׁא,
וְלֹא תִהְנָאָה בְּהַהוּא רִיחָא דְנִדְיָף טְוֵי נֹר.
וְעַל דָּא לָא אִתְיָא אֱלָא עַל שְׂבַעָא. וְעַל דָּא,
וְכָל עֶרְל לֹא יֹאכַל בּוֹ. מָאן דְּאִית בֵּיהּ בְּרִית
קְדִישָׁא, יִיכּוֹל בֵּיהּ. מָאן דְּלֹא אִית בֵּיהּ בְּרִית
קְדִישָׁא, לָא יִיכּוֹל בֵּיהּ. דְּהֵאֵי מְבַנֵּי בְרִית אִיהוּ
לְתַבְרָא תּוֹקְפָא דְחִילָא אַחְרָא, לְאַעְפְּרָא עֶרְלָה
מְקַמֵּי בְרִית. בְּגִין כֵּן, הֵאֵי בְבִנֵי בְרִית אִיהוּ
לְמַעְפְּד, וְלֹא בְבִנֵי עֶרְלָה.

כִּד אַתָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַצְרַיִם, חָמָא דְכָּמָא
דְּהַהוּא פְּסַח, דְּהָהוּ רְשִׁים עַל פְּתַחָא, וְדְכָּמָא
דְּבְרִית, הֵיךְ הוּוּ קַיִמִין עַל פְּתַחָא, דְּכַתִּיב,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

שְׂאִין בּוֹ בְרִית קְדָשׁ, לֹא יֹאכַל בּוֹ. שׁוּה
מְבַנֵּי הַבְּרִית הוּא לְשַׁבֵּר כַּח שֶׁל חֵיל
אַחַר, לְהַעֲבִיר עֶרְלָה מִלְּפָנֵי בְרִית.
מִשּׁוּם כֵּן זֶהוּ לַעֲשׂוֹת בְּבִנֵי בְרִית וְלֹא
בְּבִנֵי עֶרְלָה.

בְּשַׁבָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַצְרַיִם,
רָאָה אֶת הַדָּם שֶׁל אוֹתוֹ פְּסַח שֶׁהָיָה
רְשׁוּם עַל הַפֶּתַח, וְדָם הַבְּרִית, אֵיךְ הָיוּ

זְמִים וְהִלָּאָה, עַד שֶׁנִּשְׁלַמְתָּ בְּחַמְשָׁה
עָשָׂר, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר שִׁיחִיָּה נִשְׁחַט
בְּשַׁעָה שֶׁהָיָה תְּלוּי עַל הָעוֹלָם.

סוּד זֶה לְהַעֲבִיר הַזִּוְהַמָּא מִלְּפָנֵי הַבְּרִית
הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְנוֹת מֵאוֹתוֹ רִיחַ שְׂנוּדָף
מְצִלֵי הָאֵשׁ, וְעַל זֶה לֹא בָּא אֱלָא עַל
הַשְּׂבַע, וְעַל זֶה וְכָל עֶרְל לֹא יֹאכַל בּוֹ.
מִי שֵׁישׁ בּוֹ בְרִית קְדָשׁ, יֹאכַל בּוֹ. מִי

וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּפֶר
וְהִנֵּעְתֶם וְגו'. אֲזוּבָא, הָא אוקימנָא דַּאִיְהוּ מַעְבַּר
רוּחִין בִּישׁוּן, וְכָל סֵטֶר רוּחַ בִּישָׂא, מַעְבַּר
בְּאַתְעָרוּתָא דִּילִיָּה, בְּפוּרְקָנָא עֲלָאָה דִּישְׂרָאֵל.

לְזַמְנָא דַּאֲתִי, יִיתִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיַצֵּר הָרַע
וְיִכּוּס לִיָּה. וְהִשְׁתָּא בְּפוּרְקָנָא דָּא, כְּתִיב
וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֵדַת יִשְׂרָאֵל וְגו'. דְּוִכְרָנָא
דְּזַמְנָא דַּאֲתִי, בְּהַהוּא פּוּרְקָנָא עֲלָאָה.

עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמְּשַׁקּוֹף בְּהַאי רְשִׁימוֹ דַּאֲת
יז"ד, וּבְהַאי רְשִׁימוֹ דַּאֲת יז"ד, לְאַחֲזָאָה רְשִׁימוֹ
דְּבְרִית קְדִישָׁא, וְאַתְבַּר עֲרָלָה מִקְמִי דְמָא דְבְרִית,
רְשִׁים עַל כֻּלָּא, וְאַתָּא דְמָא עַל דְמָא. כִּד עָבַר
הַהוּא מִשְׁחִית, הָוָה חָמִי דְמָא, וְאַזְדְּקִיף מִבֵּיתָא,
כְּמָה דַּאֲת אָמַר וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית וְגו'.

לשון הקודש

הַעֲלִיזָנָה הַהִיא.

עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמְּשַׁקּוֹף, בְּרִשְׁם
הַזֶּה שֶׁל אוֹת יז"ד, וּבְרִשְׁם הַזֶּה שֶׁל
הַאוֹת יז"ד, לְהַרְאוֹת אֶת רִשְׁם הַבְּרִית
הַקְּדוּשָׁה, וְנִשְׁבַּרְת עֲרָלָה מִלְפָּנֵי דָם
הַבְּרִית, רְשׁוּם עַל הַכֹּל, וּבֹא דָם עַל דָם.
כְּשֶׁעוֹבֵר אוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית, הִיָּה רוֹאֵה דָם
וּמִתְרַחֵק מִהַבֵּית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִתֵּן
הַמִּשְׁחִית וְגו'.

עוֹמְדִים עַל הַפֶּתַח, שְׂכַתוֹב וּלְקַחְתֶּם
אֲגֻדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּפֶר
וְהִנֵּעְתֶם וְגו'. אֲזוּב, הָרִי בְּאַרְנֵנוּ שֶׁהוּא
מַעְבִּיר רוּחוֹת רְעוּת, וְכָל צַד שֶׁל רוּחַ
רַע מַעְבִּיר בְּהַתְעוּרְרוֹת שָׁלוֹ, בְּגִנְאָלָה
הַעֲלִיזָנָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

לְעֵתִיד לְבֹא יִבֵּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְיַצֵּר הָרַע וְיִשְׁחַט אוֹתוֹ. וְעֵתָה בְּגִנְאָלָה זוֹ
כְּתוּב, וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עֵדַת יִשְׂרָאֵל
וְגו'. וְכַרּוֹן שֶׁל לְעֵתִיד לְבֹא, בְּגִנְאָלָה